

Valtiovarainministeriö / Vero-osasto
valtiovarainministerio@vm.fi

Viite: VM169:00/2017

LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI ELINKEINOTULON VERO- ROTTAMISESTA ANNETUN LAIN, TULOVEROLAIN JA MAATILATALOUDEN TULO- VEROLAIN MUUTTAMISEKSI KORKOMENOJEN VÄHENNYSOIKEUDEN OSALTA

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Keskuskauppakamarilta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain, tuloverolain ja maatilatalouden tuloverolain muuttamiseksi. Esityksessä ehdotetaan muutoksia korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevaan sääntelyyn. Ehdotetut muutokset perustuvat osittain niin sanottuun veronkiertodirektiiviin.

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan ehdotetun sääntelyn tavoitteena on turvata Suomen veropohjaa nykyistä laajemmalla korkorajoitussääntelyllä siten, että sääntelyssä otetaan huomioon myös yritystoiminnan edellytysten turvaaminen. Sääntelyn tarkoituksena on ehkäistä korkovähennyksiin liittyvää aggressiivista verosuunnittelua, mutta samalla jättää yrityksille mahdollisuus järjestää yritystoimintansa rahoitus usealla eri tavalla.

Keskuskauppakamari esittää lausuntonaan kunnioittaen seuraavaa:

Lainsäädäntömuutoksen tavoite

Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetaan huomattavia kiristyksiä nykyisiin korkovähennysrajoituksiin. Ehdotettujen muutosten tavoitteena on ehkäistä viime vuosina julkisuudessa otsikoihin noussutta niin sanottua aggressiivista verosuunnittelua, mitä voidaan sinänsä pitää kannatettavana. Suomessa viimeaikainen oikeuskäytäntö on kuitenkin osoittanut, että lainsäädäntöön sisältyy jo nykyisellään hyvin toimivat ja kattavat säännökset, joiden perusteella korkojen vähennyskelpoisuutta on tehokkaasti rajoitettu. *Nyt ehdotetut muutokset osuvatkin erityisesti tavanomaista liiketoiminta harjoittaviin yrityksiin ja ovat siten muutokselle asetettujen tavoitteiden vastaisia.*

Hallituksen esitysluonnoksessa on esitetty, että muutos on perusteltu sen fiskaalisen vaikutuksen johdosta. Muutoksen on arvioitu staattisesti laskettuna lisäävän yhteisöveron tuottoa noin 46 miljoonalla eurolla. Arvio on todennäköisesti alimitoitettu, sillä esityksen vaikuttavuusarvioinnissa ei ole otettu huomioon esityksen verotusta kiristäviä vaikutuksia esimerkiksi siltä osin kuin rajoitukset kohdistuvat niin sanotun henkilökohtaisen tulolähteen toimintaan, kuten kiinteistöliiketoimintaan, tai sääntelyä laajennetaan muihin rahoituskuluihin kuin korkomenoihin.

Fiskaalisen tavoitteen yhdistäminen veron kiertämisen ehkäisemistä koskevaan toimenpiteeseen laajentaa toimenpiteen soveltamisalaa merkittävästi veronkiertotilanteiden ulkopuolelle, kuten esitys osoittaa. Esityksen negatiiviset vaikutukset yrityksille on tunnistettu osittain myös hallituksen esitysluonnoksessa, jossa todetaan, että *suunniteltujen korkorajoitusten vuoksi konsernien emoyhtiöt voisivat siirtyä Suomesta ulkomaille, ja rajoituksilla voi olla kielteinen vaikutus yritysten investointeihin Suomessa*. Käytännössä lisäverotuottojen kerääminen kohdistuisi ensisijaisesti suuriin, pääomavaltaisilla toimialoilla toimiviin konserniyrityksiin, jotka tekevät mittavia investointeja Suomeen. Näille yhtiöille korkomenot ovat tavanomaisia liiketoiminnan menoja ilman veronvälttämistarkoitusta. Hallituksen esitysluonnoksen mukainen lähestymistapa on täysin vastoin pääministeri Juha Sipilän hallitusohjelmaa, jonka mukaan verotus kannustaa investoimaan ja sijoittamaan Suomessa.

Lisäksi esityksen vaikutuksia arvioitaessa huomiota olisi tullut kiinnittää siihen, että korkotaso nyt on historiallisen alhaisella tasolla, ja odotettavissa on lähivuosina korkotason nouseminen. Näin ollen esityksen kielteiset vaikutukset tulisivat kohoamaan merkittävästi nyt ennakoitusta tasosta.

Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan hallituksen esitysluonnoksessa otettua lähestymistapaa ei voida pitää perusteltuna suhteessa esityksen tavoitteisiin. Lähestymistapa on täysin vastoin hallituksen veropoliittista linjaa heikentäen Suomen houkuttelevuutta investointikohteena.

Korkovähennysrajoitusten soveltamisalan laajentaminen

Nykysääntelyn muuttaminen direktiivin mukaiseksi olisi mahdollista huomattavasti esitettyä vähäisemmin muutoksin, sillä nykyinen EVL 18 a § on olennaisilta osin direktiivin mukainen. Esityksessä suhtaudutaan kuitenkin kielteisesti direktiivin tarjoamiin vapautusmahdollisuuksiin, vaikka esityksessä on tunnistettu ehdotettujen muutosten aiheuttavan negatiivisia vaikutuksia sekä yrityksille että mahdollisesti myös julkistaloudelle työllisyyden ja kasvun heikentymisen myötä. Monen yrityksille edullisen poikkeuksen kohdalla esityksessä on tyydytty toteamaan, että vaikutusarvioinneissa ei ole havaittu tarvetta direktiivin salliman poikkeuksen soveltamiseen.

Suomen verojärjestelmän kilpailukyvyn kannalta on hyvin ongelmallista, että Suomen lähestymistapa poikkeaa olennaisesti muista valtioista. Kansainvälisen vertailun perusteella muut EU-valtiot ovat hyödyntämässä direktiivin tarjoamia poikkeuksia, mikä asettaa Suomen epäedulliseen asemaan investointikohteena. Esitysluonnos on olennaisessa ristiriidassa hallitusohjelman veropoliittisen linjauksen kanssa tältäkin osin.

Hallitusohjelmassa lisäksi linjataan, että verotus on ennakoitavaa ja johdonmukaista. Esitys ei täytä tätäkään edellytystä, sillä nykyisiä korkorajoitussäännöksiä on sovellettu ensimmäisen kerran vasta verovuonna 2014. Korkojen vähennyskelpoisuuden jatkuva kiristäminen heikentää yritysten investointihalukkuutta, kun yritykset eivät pysty ennakoimaan investointien kustannuksia investointihetkellä.

Oikeuskäytäntö osoittaa, että aggressiiviseen verosuunnitteluun voidaan tehokkaasti puuttua jo nykyisellä sääntelyllä. Esimerkiksi ratkaisuissa KHO:2016:71 ja KHO:2016:72 korkojen vähennysoikeus voitiin evätä keinotekoisissa rakenteissa yleisen veronkiertosäännöksen ja kansainvälisen vero-oikeuden menon kohdentamista koskevien sääntöjen nojalla. Nykysääntelyssä ei siten ole aukkoja, jotka estäisivät tehokkaan puuttumisen veronvälttelyyn, ja joiden vuoksi säännösten kiristäminen olisi perusteltua veron kiertämisen ehkäisemiseen liittyvillä syillä.

Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan nykyisiin korkorajoitussäännöksiin ei tulisi tehdä sellaisia kiristyksiä, joita veronkiertodirektiivi ei edellytä. Suomen nykyinen oikeuskäytäntö mahdollistaa tehokkaan puuttumisen aggressiiviseen verosuunnitteluun ja veron kiertämiseen. Päinvastoin, direktiivin tarjoamat joustot tulisi hyödyntää laajasti, jotta Suomi säilyy houkuttelevana investointikohteena jatkossakin.

Yksityiskohtaiset perustelut

Koron käsite

Säännösehdotuksen sanamuodon mukaan korkomenolla tarkoitettaisiin säännöksessä kaikenlaisen velan korkomenoja ja rahoituksen hankinnan yhteydessä kertyviä menoja taloudellisesti vastaavia menoja. Luonnosesityksen perusteluissa todetaan, että tältä osin sääntelyn on tarkoitus kattaa direktiivissä luetellut rahoitusmenot. Määritelmänä sanonta ”rahoituksen hankinnan yhteydessä kertyviä menoja taloudellisesti vastaavia menoja” on kuitenkin hyvin tulkinnanvarainen. Sen perusteella ei voida suoraan päätellä, mitkä rahoituskulut olisivat korkovähennysrajoitusten piirissä. Esimerkiksi leasingin, johdannaisten, suojausinstrumenttien ja valuuttakurssimuutosten osalta säännöksen soveltamisala jää hyvin avoimeksi.

Myös korkotulon käsite on joissain määrin epäselvä sekä ehdotetussa säännöksessä että hallituksen esityksessä. Tämän vuoksi korkotulon käsitettä olisi tarkennettava siten, että se olisi symmetrinen korkomenon käsitteen kanssa. Esimerkiksi kiinteistöosakeyhtiön tulee pystyä vähentämään saamiinsa rahoitusvastikkeisiin sisältyvän korkotulon määrä korkomenoistaan, kun lasketaan nettokorkomenojen määrää.

Keskuskauppakamari ehdottaa, että korkomenot ja -tulot määritellään säännöksessä ja hallituksen esityksessä täsmällisemmin ja symmetria tuodaan periaatteena esille.

Tasevapautussäännöksen poistaminen

Nykyisin korkovähennysrajoituksia sovelletaan vain niihin konserniyhtiöihin, jotka ovat keskimääräistä velkaisempia konsernitasolla arvioituna. Kyseessä on niin sanottu tasevapautussäännös, jonka tarkoituksena on hallituksen esitysluonnoksen mukaan ollut lieventää korkovähennysrajoituksen vaikutuksia keskitettyyn konsernirahoitukseen. Oikeuskirjallisuudessa on katsottu ajatuksena olleen, että tällaisessa tilanteessa yhtiön pääomarakenne johtuu todennäköisesti konsernin harjoittaman liiketoiminnan erityispiirteistä eikä alikapitalisoinnin kaltaisesta verosuunnittelusta¹.

---

¹ Matti Urpilainen: Ensimmäinen vuosikirjaratkaisu EVL:n uusista korkovähennysrajoituksista - KHO 2015:11. Edilex-uutiset 19.2.2015.

Hallituksen esitysluonnoksessa todetaan suoraan, että vaikutusarvioinnissa ei ole ollut mahdollista selvittää, onko nykysääntelyn mukainen huojennus toteuttanut tarkoituksensa. Vaikka nykysääntelyssä ei ole osoitettu ongelmia, tasevapautushuojennusta ehdotetaan poistettavaksi. Syyksi esitetään vapautuksen yleinen käyttö.

Hallituksen esitysluonnoksessa omaksuttu lähestymistapa on ongelmallinen, sillä säännöksen tarkoituksenakin on rajata hyväksyttävät tilanteet korkorajoitussääntelyn ulkopuolelle. Rajoituksen muodostaa poikkeuksen verojärjestelmän peruseriaatteisiin ja sen tarkoituksena on soveltaa tilanteisiin, joihin liittyy epätoivottua verosuunnittelua. Hallituksen esitysluonnoksessa näyttäisi ongelmana pidettävän sitä, että veronvälttämisen ehkäisyyn tarkoitettuja korkovähennysrajoituksia *ei sovelleta* tilanteessa, jossa verosuunnittelua *ei tyypillisesti esiinny*. Tasevapautussäännöksen poistamisen pyrkimyksenä olisi siten korkovähennysrajoitusten soveltamisalan laajentaminen niihin yrityksiin, joiden korkomenot syntyvät normaalissa liiketoiminnassa. Ehdotus on räikeässä ristiriidassa hallitusohjelman veropoliittisten linjausten, direktiivin tavoitteiden sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain peruseriaatteena olevan menojen laajan vähennyskelpoisuuden kanssa.

Sen lisäksi että tasevapautussäännöksen poistaminen koskisi ns. normaalia liiketoimintaa harjoittavia kotimaisia konserneja, voisi tasevapautussäännösten poistaminen vaikeuttaa esimerkiksi yrityskauppoja pörssilistatuissa emoyhtiöissä, joissa oman pääoman ehtoisen rahoituksen hankkiminen ei ole yksinkertaista eikä nopeaa. Emoyhtiöillä ei usein ole varsinaista omaa liiketoimintaa, joten tasevapautussäännöksen poistumisen jälkeen korkojen vähennyskelpoisuus edellyttäisi konserniavustuksen saamista.

Tasevapautussäännöksen voimassapitämisellä turvataan pääomavaltaiselle liiketoiminnalle riittävät edellytykset liiketoiminnan pitkäjänteiseen ennakointiin. Laitos- ja rakennusinvestointien elinkaaret ovat pitkiä, ja siksi investointipäätöstä tehdessä tulee olla mahdollisuus ennakolta tietää kustannusrakenteiden kesto ja saattaa eri pääomamuodot kilpailukykyiseen asemaan keskenään sekä mahdollistaa investointipäätösten tekeminen.

Esimerkki 1: Asuntosijoittamista harjoittava suomalainen konserni

*Ehdotettu muutos lisäisi asuntosijoitusallalla toimivan suomalaisen konsernin verokustannuksia Suomessa **5,35 miljoonaa euroa vuodessa**. Muutos on laskettu vuoden 2017 julkaistujen lukujen perusteella. Jos korkotasoa jatkossa nousee, jokainen **0,1 %:n muutos keskikorossa lisää konsernin rahoituskustannuksia 1,9 miljoonaa euroa**, mikä lisäisi suoraan myös vähennyskeltottomien korkokulujen määrää. Esimerkkikonserni saisi vähentää kaikki korkokulunsa, jos nykyistä tasevapautussäännöstä ei poistettaisi.*

Esimerkki 2: Teollisuusalan konserniyhtiö

Yhtiön nettokorkomenot ovat vuoden 2017 lukujen perusteella 11,3 miljoonaa euroa vuodessa, joista ehdotetun sääntelyn perusteella vähennyskeltottomiksi

*katsottaisiin 2,6 miljoonaa euroa. Verokustannukset lisääntyisivät nykyisellä korkotasolla **0,5 miljoonaa euroa vuodessa**. Esimerkkiyritys saisi vähentää kaikki korkokulunsa, jos nykyistä tasevapautussäännöstä ei poistettaisi.*

Myös oikeuskäytännön perusteella nykyinen tasevapautus voidaan todeta toimivaksi. Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa KHO:2018:2 ja KHO T 65 10.1.2018 on linjattu tasevapautuksen soveltamisala siten, että tasetestin piirissä oleviin yrityksiin ei voida keinotekoisesti vaikuttaa esimerkiksi omistusjärjestelyiden kautta. Mikäli tällaisia tilanteita pidetään vielä joiltain osin ongelmallisena, laissa voitaisiin täsmentää konsernin käsitettä ja siten rajoittaa tehokkaasti korkojen vähennysoikeutta.

Tasevapautuksen poistaminen lisäisi myös sekä Verohallinnon että yritysten hallinnollista työtä. Nykyisellään veroilmoituksen liitelmäkkeella ilmoitetaan korkokulujen määrä ja verotuksellisen EBITD:n tulos. Hallinnollinen taakka olisi huomattavasti suurempi, jos yrityksen pitäisi kaikissa tilanteissa laskea mahdollisten vähennyskeltottomien korkojen määrä ottaen huomioon koron määritelmä ja siihen liittyvät tulkintakysymykset.

Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan tasevapautussäännös mahdollistaa liike-toimintaan liittyvien korkojen vähentämisen silloin, kun rahoitusrakenteeseen ei liity veronvälttelytarkoitusta. Säännös myös vähentää sekä verovelvollisten että Verohallinnon sisäistä hallinnollista työtä korkolaskelmien tekemisessä. Keskuskauppakamari pitää korkorajoitussääntelyn täsmällisen kohdentumisen, eri toimialojen yhdenvertaisen verokohtelun ja investointien turvaamisen kannalta tärkeänä, että nykyistä tasevapautussäännöstä ei poisteta.

Korkovähennysrajoitusten laajentaminen rahoitusosalalle

Direktiivissä todetaan, että rahoitusosalalla on *erityispiirteitä, jotka edellyttävät räätälöidympää lähestymistapaa*. Direktiivissä vedotaan keskeneräisiin keskusteluihin kansainvälisillä foorumeilla ja todetaan, ettei toistaiseksi ole mahdollista vahvistaa rahoitus- ja vakuutusalaan koskevia erityissääntöjä, joten jäsenvaltioiden on voitava jättää ne koron vähennysoikeutta rajoittavien sääntöjen ulkopuolelle.

Direktiivin hyväksymisen jälkeen vuonna 2016 OECD julkaisi raportin ”Limiting Base Erosion Involving Interest Deductions and Other Financial Payments”. Siinä todetaan direktiivin lailla, että rahoitusalaan tulisi tarkastella erikseen, sillä alaan liittyy vähemmän veronvälttelyriskejä muun sääntelyn vuoksi. Raportin mukaan jokaisen valtion tulisi tarkastella rahoitusalaan liittyviä mahdollisia riskejä. Jos merkittäviä riskejä ei tunnisteta, rahoitusalan yritykset voidaan jättää korkorajoitussäännösten soveltamisalan ulkopuolelle. Jos riskejä tunnistetaan, korkovähennyksiin pitäisi soveltaa sellaisia rajoituksia, jotka kohdistuvat nimenomaan tunnistettuihin veronvälttämiseriskeihin. OECD varoittaa heikentämästä pääomasääntelyn tehokkuutta korkorajoitussäännöksillä.

Hallituksen esitysluonnoksessa on arvioitu rahoitusalan veronvälttelyriskejä. Merkittäviä riskejä ei ole tunnistettu. Esitysluonnoksessa ei ole edes väitetty, että rahoitusalan vapauttaminen korkorajoituksista mahdollistaisi veronvälttelyn. Tästä huolimatta vastoin direktiiviä ja OECD:n ra-

porttia EVL 18 a §:n 4 momentissa säädettyä rahoitusalan vapautusta korkovähennysrajoituksista ehdotetaan kokonaan poistettavaksi. Poistamista perustellaan *sääntelyn linjakkuudella*. Kun on kysymys veronkiertosäännöksen soveltamisesta toimialaan, jossa säännökselle ei EU:n ja OECD:n mukaan ole lähtökohtaisesti tarvetta, vaan päinvastoin, sääntelystä voi olla haittaa alan toiminnalle, hallituksen esitysluonnoksen perustelu soveltamisalan laajentamiselle on epäasianmukainen. Vaikutusarvion perusteella rahoitusala olisi niiden kolmen toimialan joukossa, joille muodostuu eniten vähennyskelvottomia nettokorkomenoja. Tämä on räikeässä ristiriidassa sen kanssa, että esitysluonnoksen erillisessä arvioissa ei ole tunnistettu merkittävää korkovähennyksiin liittyvää veronvälttelyä rahoitusosalalla.

Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan rahoitusosalalle ei tulisi säätää korkovähennysrajoituksia.

Vanhoja lainoja koskeva suojasäännös

Direktiivin mukaan korkovähennysrajoituksen ulkopuolelle voidaan jättää nettokorkomenot, jotka kertyvät lainoista, jotka on otettu ennen 17.6.2016. Esitysluonnoksen mukaan siirtymäaika direktiivin julkaisemisen ja säännösten soveltamisen alkamisen (1.1.2019) välillä on niin pitkä, että vanhoja lainoja koskeva suojasäännös ei ole välttämätön. Siirtymäaika on kuitenkin erittäin lyhyt ottaen huomioon, että ehdotetut korkovähennysrajoitukset lisäisivät erityisesti kymmeniä vuosia kestävien investointihankkeiden kustannuksia.

Keskuskauppakamari esittää, että investointien turvaamiseksi ja vakaan toimintaympäristön ylläpitämiseksi ennen 17.6.2016 otetuista lainoista kertyvät nettokorkomenot jätetään ehdotetun sääntelyn ulkopuolelle.

Kokonaishoitopalveluita koskevan poikkeuksen käyttämättä jättäminen

Direktiivin taustakappaleessa 8 todetaan, että rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista jäsenvaltiot voisivat jättää koron vähennysoikeutta rajoittavan säännön soveltamisalan ulkopuolelle myös pitkäaikaisten julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi otetuista lainoista aiheutuvat nettokorkomenot, koska tällaiset rahoitusjärjestelyt aiheuttavat vain vähän tai ei lainkaan veropohjan rapautumisen tai voitonsiirron riskiä. Korkovähennysrajoitusten käyttöön ottamista on direktiivissä perusteltu nimenomaan pyrkimyksellä estää veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä, joten on perusteltua rajata säännösten ulkopuolelle sellainen toiminta, johon veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä ei liity.

Direktiivin kannanotosta poiketen esitysluonnoksessa esitetään, että myös infrastruktuurihankkeissa konserni- ja rahoitusrakenne voitaisiin suunnitella siten, että se voisi toimia korkoihin liittyvän verosuunnittelun eduksi. Esitysluonnoksessa ei kuitenkaan huomioida sitä, että tältä periaatteelliselta verosuunnittelulta voidaan helposti välttyä, sillä hankkeen tilaajana toimiva julkisyhteisö voi edellyttää kokonaishoitopalvelun tuottajalta asianmukaista veronmaksua.

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan olisi ongelmallista, että kokonaishoitopalveluita koskevan poikkeuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäisi sellaisiin hankkeisiin liittyvä rahoitus, joita yksityiset toimijat tuottavat toisille yksityiselle toimijalle. Hallituksen esitysluonnoksen mukaan poik-

keuksen soveltaminen tuottaisi soveltumisalaan kuuluville yrityksille veroetua verrattuna yrityksiin, jotka toteuttavat vastaavia hankkeita, ja joihin määritelmä ei sovellu. Hallituksen esitysluonnoksen mukaan infrastruktuurihankkeita koskevaan poikkeukseen liittyisi näin ollen valtiontukiongelma. Lähestymistapaa voi pitää erikoisena ensinnäkin sen vuoksi, että poikkeus perustuu suoraan direktiiviin. Lisäksi vuodesta 1996 lähtien voimassa olleissa EVL 19 a §:n ja 27 c §:n jaksottamissäännöksissä ei ole nähty vastaavaa valtiontukiongelmaa, vaikka ne ovat tähän saakka tarjonneet edullisemmat jaksottamissäännökset vain valtion väylähankkeisiin liittyen. Esitetty valtiontukiongelma vaikuttaa näin ollen ratkaistavissa olevalta.

Hallituksen esitysluonnoksessa on mainittu, että kokonaishoitopalveluita toteuttavia yrityksiä on ollut vuosina 2014 ja 2015 vain kolme kappaletta, joista yhden verotuksessa on sovellettu rajoitusta. Esitysluonnoksessa ei ole lainkaan huomioitu sitä, että kokonaishoitopalveluiden tarjoajien määrä tulee todennäköisesti nousemaan merkittävästi kokonaishoitopalvelun käsitteen laajentamisen myötä. Jos kokonaishoitopalveluja ei rajata korkorajoitussäännösten soveltamisalan ulkopuolelle, yritysten halukkuus tuottaa kokonaishoitopalveluja vähenee tai julkisyhteisöille tarjottavien kokonaishoitopalvelujen hinta nousee, mikä vesittäisi täysin juuri voimaan tulneiden EVL 19 a §:n ja 27 c §:n uusien jaksotussäännösten tavoitteet.

Keskuskauppamari esittää, että pitkäaikaisten julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi otetuista lainoista aiheutuvat nettokorkomenot jätetään korkovähennysrajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle.

Muut direktiivin joustot

Direktiivi mahdollistaisi nykyainsäädäntöön sisältävän 25 prosentin rajan nostamisen 30 prosenttiin ja nykyisen 500.000 euron rajan nostamiseen kolmeen miljoonaan euroon. Hallituksen esitysluonnoksessa kolmen miljoonan euron rajaa ehdotetaan sovellettavaksi siltä osin kuin soveltamisalan piiriin tulevat muille kuin etuyhteysosapuolille maksetut korkomenot. Ehdotus on tältä osin täysin perusteltu, sillä lähtökohtaisesti muille kuin etuyhteisyriksille maksettavat korkomenot tulisivat olla kokonaisuudessaan vähennyskelpoisia ilman mitään euromääräisiä rajoituksia.

Direktiivin mukaisten rajojen käyttöä tulisi kuitenkin laajentaa myös nykysäätelyn osalta. Näin ehdotus olisi kilpailukykyinen suhteessa kilpailijavaltioihin ja takaisi osaltaan hallitusohjelman veropoliittisten linjausten toteutumisen ja Suomen säilymisen houkuttelevana investointikohteenä. Esimerkiksi kahden eri euromääräisen rajan käyttö lisää yritysten ja Verohallinnon hallinnollista taakkaa ja siten myös kustannuksia. Koska sääntelyn tarkoituksena on puuttua aggressiiviseen verosuunnitteluun ja nykysäätelyllä tällaisiin tilanteisiin voidaan puuttua jo veronkiertosäännöksellä, korkorajoituksen säätämistä mahdollisimman tiukoilla edellytyksillä ei voida pitää perusteltuna.

Lopuksi

Hallitusohjelman veropoliittisten linjausten, verojärjestelmän kilpailukykyyn ja suomalaisten yritysten investointien näkökulmasta hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetut muutokset ovat pääosin perusteettomia. Suomen tulisi tehdä nykyisiin korkovähennysrajoituksiin ainoastaan di-

rektiivin minimisäännösten edellyttämät muutokset ja ottaa käyttöön ne direktiivin sallimat vapautukset, joita nykysäännöksiin ei vielä sisälly. Veronvälttämistarkoituksessa tehtyihin rahoitusrakenteisiin pystytään puuttumaan tehokkaasti jo voimassaolevilla säännöksillä. Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan direktiivin vaatimukset ylittävien korkovähennysrajoitusten säätäminen heikentäisi investointihalukkuutta Suomeen.

KESKUSKAUPPAKAMARI

Ann-Mari Kemell
Johtaja

Emmiina Kujanpää
Veroasiantuntija